

Sygn, akt VI Ka 806/22

Warszawa, dnia 6 września 2023 r.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Morycz

Sędziowie: SO Beata Tymoszków

SO Justyna Dołhy

protokolant: p.o. protokolanta sądowego Angelika Świącińska

przy udziale prokuratora: Mariusza Ejflera

po rozpoznaniu dnia 2 marca 2023 r. i 28 sierpnia 2023 r.

sprawy K. T. (1), syna W. i M., ur. (...)

w W.

oskarżonego o przestępstwa z art. 59 ust. 1, art. 62 ust. 1, art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

M. D. (1), syna Z. i K., ur. (...) w W. oskarżonego o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

i A. S., syna M. i J., ur. (...) w W.

Oskarżonego o przestępstwa z art. 56 ust. 3, art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na skutek apelacji wniesionej przez obrońców oskarżonych i prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie

z dnia 3 marca 2022 r. sygn. akt V K 1034/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w części dotyczącej oskarżonych K. T. (1), M. D. (1) i A. S. w ten sposób, że:

1. uchyla rozstrzygnięcia z punktów XVII i XVIII;
2. uzupełnia kwalifikację i podstawę prawną skazania oskarżonego K. T. (1) za czyn przypisany mu w punkcie VI o art. 12 § 1 kk i skraca orzeczony w punkcie VII okres warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej mu kary pozbawienia wolności do 3 (trzech) lat;
3. łagodzi orzeczoną wobec oskarżonego M. D. (1) w punkcie XII karę pozbawienia wolności do 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy;
4. określa wysokość korzyści uzyskanej z przestępstwa przez oskarżonego M. D. (1), o której przepadku orzeczono w punkcie XIII na kwotę 1.528 (tysiąc pięćset dwadzieścia osiem) złotych;

5. eliminuje zwrot „znacznej ilości” z opisu czynu przypisanego oskarżonemu A. S. w punkcie XV, za który na podstawie art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go i wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

6. określa wysokość korzyści uzyskanej z przestępstwa przez oskarżonego A. S., o której przypadku orzeczono w punkcie XIX na kwotę 178 (sto siedemdziesiąt osiem) złotych;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020 r. orzeczono wobec oskarżonego A. S. kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu A. S. na poczet orzeczonej wobec niego kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 3 października 2019 r., godz. 6.05 do dnia 4 października 2019 r., godz. 10.55;

V. kosztami procesu w sprawie w części przypadającej na oskarżonego K. T. (1) obciąża Skarb Państwa;

VI. zasądza od oskarżonego M. D. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 800 (osiemset) złotych tytułem opłaty za obie instancje i obciąża go pozostałymi wydatkami w sprawie;

VII. zasądza od oskarżonego A. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem opłaty za obie instancje i obciąża go pozostałymi wydatkami w sprawie.

SSO Tomasz Morycz SSO Beata Tymoszków SSO Justyna Dolhy

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 806/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	4	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 3 marca 2022 r. w sprawie o sygn. akt V K 1034/19.

1.2 Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
		A. S. M. D. (1) K. T. (1)	Sytuacja materialna Dotychczasowa niekaralność Zachowanie oskarżonego M. D. (1)	Informacja e - (...) k.930, 931, 932 Karta karna - k.933, 934-935, 936-938, 1001, 1002-1003, 1004-1006 Opinie - k.853, 854, 855
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
	A. S. M. D. (1)	Nie nabywanie przez oskarżonego K. T. (1) substancji psychotropowych od oskarżonych A. S. i M. D. (1), a co za tym idzie nie uczestniczenie przez nich w ich obrocie.	Zeznania świadka S. M. - k.1022-1024	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
Sytuacja majątkowa Dotychczasowa niekaralność bądź karalność Zachowanie oskarżonego M. D. (1)	Informacja e - (...) Karta karna	Dokumenty sporządzone przez uprawnione osoby i podmioty. Nie były kwestionowane i nie budziły żadnych wątpliwości.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.
Nie nabywanie przez oskarżonego K. T. (1) substancji psychotropowych od oskarżonych A. S. i M. D. (1), a co za tym idzie nie uczestniczenie przez nich w ich obrocie.	Zeznania świadka S. M. - k.1022-1024	Będąc przesłuchiwana w postępowaniu przygotowawczym i sądowym - pierwszoinstancyjnym świadek występowała odpowiednio w charakterze podejrzanej i oskarżonej. Wskutek uprawomocnienia się wyroku co do jej osoby w postępowaniu odwoławczym jej status uległ zmianie na świadka. Nie powtarzając argumentacji, która zostanie przytoczona przy ocenie zarzutów obrońców oskarżonych A. S. i M. D. (1) wskazać jedynie należy, że świadek - będąca w czasie zdarzenia partnerką oskarżonego K. T. (1), która przez pewien czas wspólnie z nimi zamieszkiwała - miała wiedzę na temat pochodzenia sprzedawanych

		przez niego substancji. Tym bardziej, że sama posiadała środek odurzający. Mimo to zasłaniała się niewiedzą, niepamięcią i innymi nieprawdziwymi okolicznościami, przecząc swoim pierwszym wyjaśnieniom, na których słusznie się oparto.
--	--	--

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1	<p>Obrońca oskarżonego K. T. (1) zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</p> <p>1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na nieprawidłowym przyjęciu, że okolicznością obciążającą oskarżonego jest jego uprzednia karalność oraz fakt częściowego nieprzyznania się do czynu, w sytuacji, gdy w dacie czynu oskarżony był osobą niekaraną oraz przyznał się do udzielania i posiadania środków odurzających, tj. czynu objętego aktem oskarżenia i przedmiotowym wyrokiem;</p> <p>2. rażąco niewspółmierność kary poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat w sytuacji, gdy wymiar orzeczonej kary pozostaje w niedającej się zaakceptować dysproporcji do kary zasłużonej.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.		

Zarzut był zasadny.

Decydując się na wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku pozbawienia wolności Sąd Rejonowy miał możliwość orzeczenia okresu próby od 2 do 5 lat. Wynikało to z faktu, że oskarżony był sprawcą młodocianym, a co za tym idzie zastosowanie miał tu art. 70 § 2 kk. Zdaniem tak skarżącego, jak i Sądu Okręgowego przyjęty maksymalny okres 5 lat był zbyt długi. Przypisany mu czyn został popełniony w latach 2018-2019, a więc kilka lat temu, a oskarżony - który nie powinien ponosić negatywnych konsekwencji przedłużającego się postępowania - był wówczas osobą niekaraną. Wprawdzie w międzyczasie się to zmieniło, albowiem w dniu 4 sierpnia 2020 r. Sąd Rejonowy w Wołominie w sprawie o sygn. akt II K 732/20 skazał go za czyny z art. 288 § 1 kk, jednak zostały one popełnione kilka lat temu, a w dniu 13 grudnia 2022 r. oskarżony wykonał orzeczoną wobec niego karę grzywny. Dlatego zdaniem Sądu Okręgowego odpowiedni będzie tu okres 3 lat próby, który pozwoli zweryfikować zachowanie oskarżonego i zarazem pozytywną prognozę kryminologiczną. Niewątpliwie pomoże w tym obligatoryjny dozór kuratora, który nawiązując kontakt z oskarżonym będzie ustalał, w jaki sposób postępuje, w tym czy przestrzega porządku prawnego. Przy czym jeśli oskarżony nie wykorzysta danej mu szansy, to powinien się liczyć z możliwością zarządzenia wykonania w/w kary.

Wniosek

<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Wniosek był zasadny.</p> <p>Jak już wyżej wskazano, wymierzając oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności Sąd Rejonowy zastosował zbyt długi, bo 5-letni okres próby. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok, skracając go do 3 lat. W tej sytuacji ewentualny wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji stał się bezprzedmiotowy.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>3.2.</p>	<p>Prokurator zaskarżonemu wyrokowi w części dotyczącej oskarżonego K. T. (1) zarzucił:</p> <p>obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 12 § 1 kk poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy ustalony w sprawie stan faktyczny oraz zarzucany oskarżonemu czyn z art. 59 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wypełnia również znamiona wskazane w treści art. 12 § 1 kk;</p> <p>- obrazę przepisów postępowania tj. art. 413 § 1 pkt 4, 5 oraz § 2 pkt. 1 i 2 k.p.k. mającą wpływ na treść</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>orzeczenia, a polegającą na tym, że Sąd I instancji zakwalifikował trzy czyny z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii zarzucane oskarżonemu K. T. (1) jako jeden czyn z art. 59 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wskazując niepełną kwalifikację przyjętego czynu w postaci braku wskazania w sentencji art. 12 § 1 kk, podczas gdy wyrok skazujący powinien zawierać dokładne określenie przypisanego oskarżonemu czynu, a więc winien on obejmować wszystkie elementy czynu mające znaczenie dla prawidłowej kwalifikacji prawnej oraz elementy zachowania sprawcy wypełniające ustawowe znamiona czynu zabronionego, a zatem w danym przypadku również wskazanie w sentencji wyroku treści art. 12 § 1 kk.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Zarzut był zasadny.</p> <p>Sąd Rejonowy przypisał oskarżonemu czyn polegający na tym, że w okresie od bliżej nieustalonego dnia miesiąca 2018 roku do dnia 8 sierpnia 2019 roku w Z., woj. (...), wbrew przepisom ustawy, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w cel osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielał innym osobom środków odkurzających lub substancji psychotropowych, w tym kilkakrotnie udzielił M. J. substancję psychotropową w postaci a., w bliżej nieustalonej ilości nie mniejszej niż 13 gramów, przyjmując za jeden gram narkotyku kwotę 40 zł, zaś w nieustalonym dniu i miesiącu 2018 roku udzielił wyżej wymienionemu środka odurzającego w postaci ziela</p>		

<p>konopi innych niż włókniste - marihuany w bliżej nieustalonej ilości nie mniejszej niż 2 gramy, przyjmując za jeden gram narkotyku bliżej nieustaloną kwotę, to jest czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Z w/w opisu czynu, ale też ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, który nie budził żadnych wątpliwości, ewidentnie wynikało, że oskarżony popełnił czyn ciągły. Niestety, nie znalazło to odzwierciedlenia w kwalifikacji i podstawie prawnej skazania, które powinny być z nim kompatybilne. Rację ma więc skarżący, że dopuszczono się obrazy przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 12 § 1 kk, poprzez jego niezastosowanie.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana wyroku poprzez uzupełnienie w sentencji zarzucanego K. T. (1) czynu z art. 59 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, będącego podstawą jego skazania - art. 12 § 1 kk, tj. wskazania prawidłowej kwalifikacji prawnej popełnionego przez oskarżonego czynu jako czynu z art. 59 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 kk.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Wniosek był zasadny. Jak już wyżej wskazano, Sąd Rejonowy pominął w podstawie prawnej skazania za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu</p>		

<p>narkomanii art. 12 § 1 kk odnoszący się do czynu ciągłego, jakiego niewątpliwie dopuścił się oskarżony. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok, uzupełniając kwalifikację i podstawę prawą skazania o w/w przepis.</p>		
Lp.	Zarzut	
3.3.	<p>Obrońca oskarżonego A. S. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</p> <p>1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, tj:</p> <p>odnośnie czynu opisanego w pkt. XV wyroku:</p> <p>a) obrazę art. 5 § 2 KPK poprzez skazanie Oskarżonego w sytuacji, gdy nie było możliwe ustalenie, że uczestniczył on w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci a. w ilości nie większej niż 0,5 kg oraz substancji psychotropowej w postaci (...) w liczbie nie mniejszej niż 10 tabletek, w ten sposób, że przekazał wymienioną substancję psychotropową w postaci a. K. T. (1) za kwotę nie mniejszą niż 14 zł za gram narkotyku oraz substancję psychotropową w postaci w/w tabletek za kwotę nie mniejszą niż 15 zł za tabletkę, w celu ich dalszej odsprzedaży, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, istniały natomiast niedające się rozstrzygnąć wątpliwości, które winny być rozstrzygnięte na korzyść Oskarżonego;</p> <p>b) obrazę art. 7 kpk poprzez błędną ocenę (przypisanie wiarygodności) dowodowi z wyjaśnień oskarżonej S. M., która na etapie postępowania przygotowawczego złożyła wyjaśnienia, a jak</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

wskazała na etapie postępowania sądowego, pod wpływem gróźb, że zostanie ona skazana i osadzona w zakładzie karnym, obawy przed policjantami, zeznania w postępowaniu przygotowawczym złożone zostały pod wpływem emocji, natomiast na etapie postępowania sądowego Oskarżona S. M. wskazała, że w dzień przesłuchania nie była ona w dobrej kondycji, podczas zatrzymania i przesłuchania była odurzona marihuaną i nie do końca wiedziała co mówi, a oskarżonego A. S. kojarzy jedynie z widzenia i opowiadań, nigdy natomiast nie była świadkiem jakichkolwiek transakcji związanych z przypisanym Oskarżonemu czynem;

c) art. 7 kpk w zw. z art. 424 § 1 pkt. 1 in fine kpk poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, wyrażającej się w sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, wybiórczej, bezkrytycznej i jednoznacznie ukierunkowanej na poniesienie odpowiedzialności karnej przez Oskarżonego, analizy materiału dowodowego i oszacowanie ilości a. (0,5 kg), oraz że Oskarżony uczestniczył w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowej oraz substancji psychotropowej w postaci (...) w liczbie nie mniejszej niż 10 tabletek, podczas gdy prawidłowa analiza materiału dowodowego nie prowadzi do takich wniosków i brak jest jakichkolwiek dowodów potwierdzających takie okoliczności;

d) błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mający istotny wpływ na treść orzeczenia, polegający na uznaniu Oskarżonego za winnego popełnienia przypisanego mu

występku z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii podczas gdy zebrany i zabezpieczony materiał dowodowy w postępowaniu przygotowawczym na poparcie aktu oskarżenia nie pozwala na przypisanie Oskarżonemu sprawstwa;

e) błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mający istotny wpływ na treść orzeczenia, polegający na uznaniu Oskarżonego za winnego popełnienia przypisanego mu występku z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii podczas gdy oszacowane ilości a. (0,5 kg) jest oparte jedynie na nielogicznych, niespójnych, niekonkretnych zeznaniach oskarżonej S. M. złożonych w postępowaniu przygotowawczym, natomiast nie zostało to wykazane żadnym innym dowodem w sprawie.

Odnosnie czynu opisanego w pkt. XVI. wyroku:

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku polegającego na błędnym przyjęciu, że stopień społecznej szkodliwości czynu przez niego popełnionego pozwala na przyjęcie, iż jego społeczna szkodliwość jest większa niż znikoma, podczas gdy występujące w sprawie okoliczności faktyczne, takie jak ilość posiadanego środka odurzającego (około 2 porcji), jego rodzaj oraz charakter czynu przemawiają za uznaniem, iż popełniony czyn cechował się znikomą społeczną szkodliwością, a zatem nie stanowił przestępstwa w rozumieniu prawa karnego.

<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>	
<p>Zarzuty były niezasadne.</p> <p>W pierwszej kolejności wskazać należy, że zarzut naruszenia art. 5 § 2 kpk był nie tylko chybiony, ale również pozostawał w sprzeczności z zarzutem naruszenia art. 7 kpk. Zarówno z doktryny, jak i orzecznictwa jednoznacznie wynika bowiem, że nie można mówić o naruszeniu reguły in dubio pro reo w sytuacji, gdy ustalenia faktyczne są zależne od oceny zgromadzonego materiału dowodowego, a więc dania wiary jednym dowodom i zakwestionowania innych. To również kwestionował obrońca oskarżonego. Jak słusznie wskazał Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 9 listopada 2022 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 49/22, reguła in dubio pro reo może być powołana dopiero, gdy w procesie oceny dowodów zgodnie z kryteriami określonymi w art. 7 kpk, nie zdołano usunąć nasuwających się wątpliwości. Jeżeli więc skarżący podnosi zarzut obrazy przepisu art. 7 kpk, nieaktualny jest zarzut obrazy art. 5 § 2 kpk, gdyż zarzuty te wykluczają się. Ponadto aby mówić o naruszeniu tego przepisu Sąd Rejonowy najpierw musiałby powziąć wątpliwości, których usunąć się nie da, a następnie rozstrzygnąć je na niekorzyść oskarżonego, do czego jednak nie doszło. Jak trafnie podniósł Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 18 października 2022 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 174/22, z takimi wątpliwościami nie można utożsamiać odmiennej oceny przebiegu zdarzeń wyrażanej w apelacji przez jej autora. Reguła wyrażona w art. 5 § 2 kpk nie oznacza</p>	

automatycznego przyjmowania najkorzystniejszej dla oskarżonego wersji tylko dlatego, że w sprawie występują sprzeczne dowody. Pierwszoplanowym obowiązkiem sądu jest bowiem ocena tych dowodów i oparcie swoich ustaleń na tych, które są wiarygodne i odrzucenie niewiarygodnych.

Przechodząc do art. 7 kpk, to by ocena dowodów została wykonana zgodnie z wynikającymi z niego regułami konieczne jest: 1) oparcie jej na wszystkich przeprowadzonych dowodach, mając na względzie, że podstawę orzeczenia może stanowić tylko całokształt okoliczności ujawnionych w toku postępowania, mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia danej kwestii; 2) uwzględnienie zasad prawidłowego rozumowania; 3) uwzględnienie wskazań wiedzy; 4) uwzględnienie doświadczenia życiowego. Zasada swobodnej oceny dowodów jest zasadą kontrolowanej oceny dowodów, która wyraża się w dwóch aspektach. Po pierwsze, organ procesowy musi uzasadnić, dlaczego oparł się na jednych, a nie na innych dowodach oraz dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych. Po drugie, organ odwoławczy kontroluje swobodną ocenę dowodów dokonaną przez organ pierwszej instancji. Przy czym zarzut naruszenia art. 7 kpk nie może ograniczać się do wskazania wadliwości sędziowskiego przekonania o wiarygodności jednych, a niewiarygodności innych źródeł czy środków dowodowych, lecz powinien wykazać konkretne błędy w samym sposobie dochodzenia do określonych ocen, przemawiające w zasadniczy sposób przeciwko dokonanemu rozstrzygnięciu. W grę może wchodzić np. pominięcie

istotnych środków dowodowych, niedostrzeżenie ważnych rozbieżności, uchylenie się od oceny wewnętrznych czy wzajemnych sprzeczności.

Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 kwietnia 2021 r. w sprawie o sygn. akt III KK 78/21, prezentowanie własnej - możliwej w realiach konkretnej sprawy - oceny dowodów, bez wykazania błędności tej, której dokonał sąd pierwszej instancji, nie upoważnia jeszcze sądu odwoławczego do zajęcia w tej materii stanowiska odmiennego. Sąd odwoławczy, zwłaszcza w sytuacji, gdy nie prowadzi samodzielnie postępowania dowodowego co do istoty sprawy, jest bowiem głównie sądem kontrolującym procedowanie przed sądem pierwszej instancji i stanowisko tego sądu może zakwestionować jedynie wówczas, gdy wykaże, że to postępowanie i jego wynik obrażają prawo. Sąd Okręgowy podziela również pogląd zawarty w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 7 listopada 2019 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 173/19. Wskazano w nim, że na uzasadnienie błędu ustaleń faktycznych lub naruszenie standardów swobodnej oceny bądź interpretacji dowodów nie wystarczy subiektywne przekonanie skarżącego o niesprawiedliwości orzeczenia, a konieczne jest wykazanie, że w zaskarżonym wyroku poczyniono ustalenie faktycznie nie mające oparcia w przeprowadzonych dowodach, albo że takiego ustalenia nie poczyniono mimo, że z przeprowadzonych dowodów określony fakt jednoznacznie wynikał, względnie wykazanie, iż tok rozumowania sądu I instancji był sprzeczny

ze wskazaniami doświadczenia życiowego, prawidłami logiki, czy zasadami wiedzy.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy, Sąd Rejonowy nie dopuścił się żadnych uchybień w tym zakresie, a co za tym idzie dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, słusznie stwierdzając winę zarówno oskarżonego A. S., jak i oskarżonego M. D. (1). W związku z tym nie zaistniały też nie dające się usunąć wątpliwości, które w dodatku rozstrzygnięto by na niekorzyść w/w. Kluczowe były tu wyjaśnienia, które świadek S. M. złożyła w postępowaniu przygotowawczym, a które tak zdaniem Sądu Rejonowego, jak i Sądu Okręgowego były zgodne z rzeczywistością, nie budząc żadnych wątpliwości. Otóż w/w nie miała żadnego powodu, żeby obciążać oskarżonych A. S. i M. D. (1). Wprawdzie знаła te osoby, na co wskazują chociażby jej wyjaśnienia złożone na tym etapie i połączenia telefoniczne wykonywane przez nie na jej telefon komórkowy, jednak zgromadzony materiał dowodowy nie wskazuje, żeby była z nimi skonfliktowana czy żeby istniały inne skłaniające ją do tego okoliczności. Wyjaśniając po raz pierwszy świadek S. M. czyniła to po kilkunastu godzinach od zatrzymaniu i będąc odseparowana od oskarżonych, w tym swojego ówczesnego partnera K. T. (1). Czyniła to w sposób spontaniczny, a ponadto spójny, logiczny i przekonujący. Przedstawiony przez nią wówczas przebieg wydarzeń korespondował z tym, czym niewątpliwie zajmował jej partner, to jest handlem narkotykami, jak również ujawnionymi w jego mieszkaniu substancjami, w tym a. i ecstazy, które dostarczali mu oskarżeni A. S. i M. D.

(1). Wprawdzie świadek S. M. twierdziła później, że nie złożyła takich wyjaśnień, nie wiedząc skąd oskarżony K. T. (1) brał narkotyki, jednak nie była tego w stanie logicznie wytłumaczyć, zasłaniając się nie tylko wpływaniem na nią przez funkcjonariuszy Policji, który mieli straszyć ją więzieniem i krzywdą, jakiej tam doświadczy, ale też niewiedzą, niepamięcią, zmęczeniem czy odurzeniem. Tymczasem świadek S. M. rozmawiała z nimi dopiero następnego dnia po zatrzymaniu. Jak już wyżej wskazano wówczas była też przesłuchiwana, ale nie przez nich, tylko przez prokuratora. W dodatku kobietę. Nie odnotowano wtedy, żeby w/w z jakiegokolwiek powodu nie była w stanie składać wyjaśnień, w szczególności, żeby była odurzona marihuaną. Świadek S. M. wskazała, że miała powiedzieć to, co zawarto w notatce z jej rozpytania, którą sporządzili funkcjonariusze Policji, a ona się zgodziła, chcąc zostać zwolniona i uniknąć nieprzyjemności. Później twierdziła z kolei, że jedynie podpisała sporządzony protokół. Powyższe było niezgodne z rzeczywistością.

Po pierwsze, w kluczowych wyjaśnieniach znalazły się treści odnoszące się do okoliczności z jej życia prywatnego, o których wiedzę mogła mieć tylko ona. Świadek wskazała bowiem, co dokładnie robił zawodowo oskarżony K. T. (1), pracując w pierogarni i stojąc na bramce w dyskotecie. Przyznała też, że handel narkotykami był w celu poprawienia ich sytuacji finansowej. Oskarżony K. T. (1) twierdził, że był do tego zmuszony, bo czasem nie było co jeść, a musiał utrzymać siebie i rodziców alkoholików. Mimo to obiecał jej, że to już koniec i

przez ostatni tydzień nikogo u nich prawie nie było, a te 3 gramy, które dostał M. J. to był finisz. Potem mieli założyć rodzinę i mieć dziecko. Po drugie, znacząco różniły się od notatki urzędowej, którą funkcjonariusze Policji sporządzili podczas jej uprzedniego rozpytania. Gdyby faktycznie było tak jak twierdziła świadek S. M., a więc gdyby miała powtórzyć jej treść bądź gdyby musiała tylko podpisać sporządzony protokół, dostarczając dowodów winy oskarżonych, to byłby z nią zbieżny. Tymczasem dane dotyczące przede wszystkim ilości narkotyków były dużo bardziej ogólne. W/w wskazała bowiem „Co do A. S., on współpracował z K. w handlu narkotykami. S. bardziej przynosił narkotyki K. do domu. K. od niego kupował. Wszystkie te ilości są oszacowane, ogólnie to wszystko trwało z pół roku i z tego jaką mam wiedzę, to było tego łącznie pół kilo a., ogółu handlu mojego chłopaka, tego co sprzedawał on innym osobom. Nie tylko od S., też od M. tego, co go zamknęli, to jest M. D. (2). Ja szacuję, że to było pół kilo, więcej nie było (...) K. kupował też od S. tabletki ekstazy, ale to już dawno, a to co znaleziono, te rozkruszone ekstazy to były od M. D. (2) i to było dawno, na użytek K.. Od M. K. kupił ok. 100 tabletek, od S. też brał małe ilości, około 10-20 tabletek”. Tym samym nie było tak, że w/w nie potrafiła oszacować skali tego procederu. Odnośnie tabletek ecstasy, to podała ich przybliżone ilości, które znacznie się różniły od siebie i okazały się kluczowe dla zakwalifikowania popełnionych przestępstw. Odnośnie a., to podała łączny obrót, w którym niewątpliwie uczestniczyli oskarżeni A. S. i M. D. (1), ale w nieustalonych udziałach. Tym samym przyjęta przez Sąd Rejonowy ilość nie

większa niż 0,5 kg była prawidłowa. Co znamienne, świadek S. M. zmieniła zdanie dopiero podczas przesłuchania w postępowaniu sądowym, które odbyło się blisko pół roku później. Ponadto trudno sobie wyobrazić, żeby jako osoba niekarana, przy której znaleziono śladowe ilości marihuany, miała jakiegokolwiek podstawy obawiać się poważnych konsekwencji swojego postępowania, a tym bardziej pozbawienia wolności. Świadek S. M. twierdziła, że chciała to wcześniej zakończyć, nie chcąc tak dłużej żyć. Zdaniem Sądu Okręgowego ujawnienie tego procederu stanowiło przełom, który spowodował, że powiedziała jak było naprawdę.

Mając powyższe na uwadze, ze zgromadzonego materiału dowodowego wynikało, że oskarżony K. T. (1) otrzymał od oskarżonego A. S. nie mniej niż 10 tabletek, a od oskarżonego M. D. (1) nie mniej niż 100 tabletek e.. Co do a., to świadek S. M. nie była w stanie wskazać ilości, jaką otrzymał od każdego z mężczyzn, podając jednak, że łączny obrót oskarżonego K. T. (1) z tych dwóch źródeł to było nie więcej niż 0,5 kg. Z tych względów nie można było ustalić, jaki był w tym dokładny udział każdego z nich. Powyższe musiało znaleźć odzwierciedlenie w złagodzeniu kary do 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności w przypadku oskarżonego M. D. (1), który - oprócz a. - uczestniczył w obrocie znacznej w rozumieniu art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii ilość tabletek e., Co zaś się tyczyło oskarżonego A. S., to z uwagi na dużo mniejszą ilość tabletek ekstazy, w których obrocie - oprócz a. - uczestniczył konieczna była zmiana kwalifikacji prawnej na art. 56 ust.

1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierzenie mu kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Odnośnie przypisanego oskarżonemu A. S. czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, to wbrew twierdzeniom skarżącego nie cechował się on znikomym stopniem społecznej szkodliwości. Wprawdzie były to tzw. miękkie narkotyki, to jest marihuana, a jej ilość była niewielka, wynosząc 2,28 grama netto, to jednak - mając na uwadze uczestniczenie przez niego w obrocie zabronionymi substancjami i tym samym wątpliwe posiadanie w/w środków odurzających jedynie na własny użytek - nie można było uznać, że nie doszło do popełnienia przestępstwa. Tym samym, wbrew twierdzeniom skarżącego, nie doszło do błędu w ustaleniach faktycznych w tym przedmiocie. Wątpliwości nie budziła też wymierzona za to oskarżonemu A. S. kara 2 miesięcy pozbawienia wolności. Tym bardziej, że stosując przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020 r. wymierzono mu karę łączą 1 roku i 6 miesięcy, a więc na zasadzie pełnej absorpcji. Zdaniem Sądu Okręgowego w/w kary są ze wszech miał sprawiedliwie i zasłużone. Zważywszy na rodzaj i ilość zabronionych substancji, jak również dolne granice ustawowego zagrożenia, wynoszące 6 miesięcy przy czynie z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz 2 lata i 6 miesięcy przy czynie z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, łagodniejsze potraktowanie nie było możliwe. Wątpliwości nie budziły też

pozostałe rozstrzygnięcia związane ze skazaniem za w/w czyny.		
Wniosek		
W zakresie czynu z pkt. XV wyroku - zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu; w zakresie czynu z pkt. XVI wyroku - uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Wnioski były niezasadne. Zgromadzony materiał dowodowy pozwolił na przypisanie oskarżonemu A. S. popełnienia czynu z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Tym samym brak było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku i uniewinnienie go od tego przestępstwa. Co zaś się tyczy czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, to nie cechował się on znikomym stopniem społecznej szkodliwości. W związku z tym zaskarżony wyrok nie mógł być częściowo uchylony, a postępowanie w tym zakresie umorzone.		
Lp.	Zarzut	
3.4.	Obrońca oskarżonego M. D. (1) zaskarżonemu wyrokowi zarzucił obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, tj.: 1. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k., polegającą na dokonaniu dowolnej - a nie jak tego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

wymaga art. 7 k.p.k. - swobodnej oceny dowodów w postaci zeznań S. M. na etapie postępowania przygotowawczego i sądowego, przy szczególnym naruszeniu zasady bezpośredniości, w sytuacji gdy oskarżona:

- na etapie postępowania przygotowawczego złożyła ona wyjaśnienia niezmiernie ogólnikowe i nielogiczne, bez wyraźnego rozróżnienia ile, kto i w jakich okolicznościach miał przekazać K. T. (2) substancji psychotropowych, które to wyjaśnienia zostały w całości odwołane przez oskarżoną na etapie sądowym, udzie wyraźnie wskazała ona: Ja nie mam pojęcia, skąd K. brał narkotyki od kogo co i jak, (k. 70), a był to de facto jedyny dowód rzekomego sprawstwa przypisanego oskarżonemu czynu i to wyjaśnienia złożone przed Sądem winny stanowić podstawę czynienia ustaleń faktycznych w mniejszej sprawie;

art. 174 k.p.k. poprzez czynienie ustaleń faktycznych na podstawie zeznań funkcjonariuszy przeprowadzających czynności z S. M. i sporządzających notatkę służbową (k. 53), w sytuacji gdy przepis ten wyraźnie zabrania zastępowania wyjaśnień oskarżonego treścią notatek, co także rozciąga się na przesłuchanie funkcjonariuszy sporządzających notatkę służbową, w sytuacji gdy ich depozycje stoją w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego, co niewątpliwie ma miejsce w niniejszej sprawie;

art. 7 k.p.k. polegającą na dokonaniu dowolnej - a nie jak tego wymaga art. 7 k.p.k. - swobodnej oceny dowodów, przy nieuwzględnieniu zasad logicznego

rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, czego szczególnym wyrazem są uznania za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonych K. T. (2), M. D. (1) i A. S., którzy konsekwentnie zaprzeczali sprawstwu przekazania bądź posiadania narkotyków (w zakresie 0,5 kg a. i 110 tabletek e.), przy czym oskarżeni K. T. (2) i A. S. przyznali się do innych czynów, co winno mieć wpływ na ocenę wiarygodności ich wyjaśnień;

art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. poprzez sporządzenie uzasadnienia wyroku w sposób niezmiernie lapidarny, inkorporowanie opisu czynu przypisanego w oskarżonemu M. D. (1) jako de facto jedynych ustaleń faktycznych, dokonanie zbiorczej oceny dowodów przy jednoczesnym braku rozróżnienia motywów swojej oceny względem poszczególnych oskarżonych, w sytuacji gdy sprawa ma charakter wielopodmiotowy i wielowątkowy, zaś sposób sformułowania uzasadnienia wyroku uniemożliwia poznanie jego rzeczywistych motywów, a w konsekwencji poddanie go kontroli

art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie okoliczności wynikających z zeznań R. W. i uznanie, że dowód ten nie przyczynił się do wyjaśnienia niniejszej sprawy, w sytuacji gdy był on istotny w szczególności dla prawidłowej oceny postawy oskarżonego i czynienia ustaleń w zakresie wymiaru kary wobec oskarżonego;

błąd w ustaleniach faktycznych dotyczących określenia jako okoliczności obciążającej nieprzyznania się oskarżonego, a nadto „ustalenie” stopnia społecznej

	szkodliwości, zachowania i postawy oskarżonego bez oparcia się na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, a także niepoczynienie szeregu istotnych ustaleń faktycznych (tzw. błąd braku).	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.		
<p>Zarzuty były niezasadne zasadne.</p> <p>Nie powtarzając argumentacji przedstawionej przy ocenie zarzutów obrońcy oskarżonego A. S., które miały tu odpowiednie zastosowanie, a odnosząc się do obciążającej obu mężczyzn relacji świadka S. M., podkreślić należy, że nie jest prawdą, że w/w i oskarżonemu M. D. (1) przypisano przynajmniej w części ten sam czyn. Jak już wyżej wskazano, łączny obrót a. wynosił 0,5 kg. Niemożność ustalenia wielkości udziałów w tej ilości spowodowała, że każdemu z nich przypisano nie więcej niż w/w ilość. Przy czym, co należy wyraźnie podkreślić, decydujące dla zakwalifikowania przypisanych czynów była nie a., ale ilość tabletek ekstazy, która została podana w sposób precyzyjny. W przypadku oskarżonego M. D. (1) była to około dziesięciokrotność tego, co w przypadku oskarżonego A. S.. Jeśli chodzi o zeznania funkcjonariuszy Policji w osobach świadka K. L. i Ł. D., którzy byli przy rozpytaniu świadka S. M., to ich relacje nie zastępowały jej wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym, jedynie je potwierdzając. Ponadto nie dotyczyły w dużej mierze jej zachowania i relacji, które były nie tylko spontaniczne, ale też wolne od jakichkolwiek nacisków. W/w nie odnotowali też, żeby</p>		

była odurzona i nie była w stanie składać wyjaśnień. Świadek S. M. formułowała wypowiedzi w sposób samodzielny i zrozumiały, nie dysponując notatką z jej rozpytania. Zarówno Sąd Rejonowy, jak i Sąd Okręgowy oparł się przede wszystkim na depozycjach świadka S. M., jednym z nich - tym pierwszym - dając wiarę, a innym jej odmawiając. Próby skarżącego nadania zeznaniom funkcjonariuszy Policji nie tylko większej rangi, ale też innej treści niż rzeczywista należało uznać za całkowicie chybione. Tak jak sugerowanie, że kluczowa była tu w/w notatka, której treść jak już w/w wskazano znacząco różniła się do wyjaśnień świadka S. M.. Nie doszło tu zatem do naruszenia art. 174 kpk. Wątpliwości nie budziła też wymierzona oskarżonemu M. D. (1) kara. Sąd Rejonowy odnotował wszystkie okoliczności łagodzące i obciążające, w tym wynikające z zeznań świadka R. W., nadając im odpowiednią wagę. Orzeczona kara jest bliska dolnej granicy ustawowego zagrożenia. W/w, jako osoba kilkakrotnie naruszająca porządek prawny - w tym za czyny z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii - i nie wyciągająca z tego wniosków powinna odbyć karę w warunkach izolacji.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.

<p>Wniosek był niezasadny.</p> <p>Zgromadzony materiał dowodowy pozwolił na przypisanie oskarżonemu M. D. (1) popełnienia czynu z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Tym samym brak było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku i uniewinnienie go od tego przestępstwa.</p>	
---	--

<p>OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	<p>PODLEGAJĄCE</p>
<p>Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).</p>	
	<p>Niemożność ustalenia dokładnych udziałów oskarżonych w ilości a. będącej przedmiotem obrotu.</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.</p>	
<p>O ile brak było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku i uniewinnienia oskarżonych, o tyle z uwagi na w/w okoliczność należało zmienić kwalifikację prawną w przypadku oskarżonego A. S. i wymierzyć mu nową karę, a w przypadku oskarżonego M. D. (1) złagodzić tą orzeczoną.</p>	
<p>ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.31</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.</p>	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.3.11.	Przedmiot i zakres zmiany
<p>Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w części dotyczącej oskarżonych K. T. (1), M. D. (1) i A. S. w ten sposób, że</p> <ul style="list-style-type: none"> - uchylił punkty XVII i XVIII dotyczące kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu A. S. i zaliczenia czasu jego rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet tejże kary; - uzupełnił kwalifikację i podstawę prawną skazania oskarżonego K. T. (1) za czyn przypisany mu w punkcie VI o art. 12 § 1 kk; - skrócił orzeczony w punkcie VII okres warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej mu kary pozbawienia wolności do 3 lat, złagodził orzeczoną wobec oskarżonego M. D. (1) w punkcie XII karę pozbawienia wolności do 2 lat i 6 miesięcy; - określił wysokość korzyści uzyskanej z przestępstwa przez oskarżonego M. D. (1), o której przypadku orzeczono w punkcie XIII na kwotę 1,528 złotych, dostosowując ją do środków finansowych uzyskanych za przypisane mu tabletki ekstazy i - z uwagi na powtarzalność transakcji - co najmniej dwie działki a.; - wyeliminował z opisu czynu przypisanego oskarżonemu A. S. w punkcie XV zwrot „znacznej ilości”, za który na podstawie art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go i wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, ; - określił wysokość korzyści uzyskanej z przestępstwa przez oskarżonego A. S., o której przypadku orzeczono w punkcie XIX na kwotę 178 złotych, dostosowując ją do środków finansowych uzyskanych za przypisane mu tabletki ekstazy i - z uwagi na powtarzalność transakcji - co najmniej dwie działki a.. <p>W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymano w mocy, w dalszej kolejności, na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020 r., orzeczone wobec oskarżonego A. S. kary pozbawienia wolności łącząc i wymierzając mu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy</p>	

<p>pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczając mu na poczet w/w kary okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 3 października 2019 r., godz. 6.05 do dnia 4 października 2019 r., godz. 10.55.</p> <p>W pozostałym zakresie, a więc także w zakresie orzeczonej dodatkowo w przypadku oskarżonego M. D. (1) kary grzywny, zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany.</p>	
<p>Jak już wyżej wskazano, zgromadzony materiał dowodowy zasadniczo potwierdził udział oskarżonych A. S. i M. D. (1) w obrocie zabronionymi substancjami. Niemniej, z uwagi na niemożność ustalenia dokładnych udziałów oskarżonych w ilości a. będącej przedmiotem obrotu spowodował konieczność zmiany zaskarżonego rozstrzygnięcia wraz ze wszystkimi wynikającymi z tego faktu konsekwencjami - w zakresie kwalifikacji, kar czy wysokości korzyści majątkowych podlegających przepadkowi. Co zaś się tyczy oskarżonego K. T. (1), to z uwagi na znaczny upływ czasu od popełnienia czynu zastosowany okres próby był za długi, podlegając skróceniu. W kwalifikacji i podstawie skazania należało też uwzględnić przepis odnoszący się do przypisanego mu czynu ciągłego.</p>	

<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</p>		
		<p># art. 439 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylecia.</p>		
	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylecia.</p>		

	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia.		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
K. T. (1)	V	Z uwagi na zasadność apelacji obrońcy oskarżonego K. T. (1)

<p>A. S. M. D. (1)</p>	<p>VI - VII</p>	<p>należało kosztami procesu w sprawie w części przypadającej na w/w obciążyć Skarb Państwa. Dla odmiany apelacje obrońców oskarżonych A. S. i M. D. (1) były niezasadne, nie doprowadzając do zrealizowania zamierzonego celu, jakim było ich uniewinnienie. Z tych względów muszą ponieść koszty w postaci kwoty 200 złotych za obie instancje w przypadku oskarżonego A. S. i w kwocie 800 złotych za obie instancje w przypadku oskarżonego M. D. (1). Obaj muszą też uregulować pozostałe wydatki w sprawie. Powyższe wynika z art. 627 kpk w zw. z art. 634 kpk w zw. z art. 635 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 4 i 5 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.</p>
----------------------------	-----------------	---

PODPIS

SSO Tomasz Morycz SSO Beata Tymoszków SSO Justyna Dołhy

<p>1.3 Granice zaskarżenia</p>		
<p>Wpisać kolejny numer załącznika 1</p>		
<p>Podmiot wnoszący apelację</p>	<p>Obrońca oskarżonego K. T. (1)</p>	
<p>Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja</p>	<p>Kara</p>	
<p>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</p>		

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana

1.3 Granice zaskarżenia	
Wpisać kolejny numer załącznika 2	
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Kwalifikacja prawna
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	zmiana

1.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika 3			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego A. S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina		
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść	# w całości		
# na niekorzyść			

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana

1.3 Granice zaskarżenia		
Wpisać kolejny numer załącznika 4		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego M. D. (1)	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina	
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2	Podniesione zarzuty	
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana